

33
Eari Christillistä ja Hengellistä.

W i r t t ä,

Caikille Kristi-weljille ja Sisarille rackari ylös-
tehoituxeri Sietuistans murhetta pitämään, oi-
kian catumuxen ja Uscon järjestyksä.

Poica,

Gumalan Armon ja Pyhän Hengen johdatta-
misen kautta,

Herämisens jälken synnin suruttomuden unesta, ja
huoneliisen työnsä tekemisen alla, asaturisansa on co-
coonpannut, ja sitten suustans muuda ylös-
kirjoutta, paranda ja prändätä
andanut.

Johan Erikin Poica.

Paimion Pitäjästä ja Caswolan Kylästä,
Vuonna 1764.

Se Ensimmäinen Wirsi,
Catumuxesta.

M. c. Ah! Herrä älä wihakas.

v. 1.

Soit' johtu syndi mielehen, Joit' on mull
monda ahwan, Joit' tiedän päälle tuor-
tanceen, Jänsen euollon waiwan: Niin
murhe täyttä sydäminen, Ja carwar joutu tunnollen
Entinen elämäni.

2. Voi cuiteng cungan pakenen? Eaincaidaisesa
tuscas; Keneldä apuu hakenen? Sill omatunde ras-
cast

east Mun soimaa synniss saastaiser, Helwettin wala-
wan ansainey; Ah! armahd Jumal wielä.

3. Jos cagon täsä eceeni, Niin äctän turmelluxen,
Ja tiedän ett' on helwetti Duomittu rangastuxen,
Jong tiedän synnill ansainen, Ja cuollon courijn joutu-
neu Sen ruman synnin cautta.

4. Jos käännyn taani cagomaan Mun endist
elämäni; Niin murhell cowall hawait saan Nlin suuri
syndejäni, Euin tehdes maistuit makiar, Nyt muutuit
saper catkerar; Moi cuca väästä niistä.

5. Jos cagon siwull puolellan, Muu apuu ha-
fani; Niin näen myöskin olewan Perkeleen wietteljäni;
Jong vlyhtyren ottanut Mä olen, ja niin tuottanut
Shellen tämän tusean.

6. Jos cagon ylös taimaseen, Mun Jumalani
puoleen: Händ' wasta tiedän rickoneen, Jost sydämen
nyt cuolee. Ah! raucka, ettän wihoitin Pyhän wan-
hurscaan Dromarin, Ja hawintekiani.

7. Cuitengin tiedän wiellä- mull Yhden, jong'
puoleen riennän! O Jesu! tygös iteu- suul Eulen
ja armoa kerjän: Sull tunnustan caict ricoyen, Sä
tulit wälimeheren Minun ja Jumalani.

8. Sä cuolit ristin hirsipuus Mun lunastuxyreni,
Ja sengin teet ett' walo uus Jo loistaa filmisäni,
Jong cautta waaran hawaisen, Ja myöskin Armon
iijumen Weteäs uson cautta.

9. O Jlä ärmoss, ander ann Mun syndin suuret
sangen, Joill' olen sinun wihoittan; Sijn toivos
etees lagen, Etäs ne ander annat mull Ja älä
cauhan oikeull Käy, Poicas pijnan täbden.

10. O Pyhä Hengi lohdata Mun suruist sydän-
däni, Ja pelcos aina täiwouta, Paranna Elämäni:
Sill oma työ ja apu myös Du, turha Hengellises
työs, Sentähden apuu kerjän.

II. Nyt listos oleon Jumalall, Hän rucouren
euuli: Ylistos HERRall corziall Euin häväs auren
tuli. Hän synnin tundoon minun toi, Armon ja
lehduturen soi, Jost voiton wirttä laulan.

Se Toinen Wirsi.

Uscou Tilasta,

W. c. O! Jesu Christe sä autunden ic.

v. 1.

Jesu mu' opeta rucouilemaan Täll wiih
meisell mailman lopull, Toie' ajaat sun tu-
lollas lopetetan; O! Jesu myös aina
mull saopull. Mä olen kyll syndinen woimatonen,
See Jesu mull nijneuin teit miehell muinen, Euin
halwattun wuotella macois.

2. Hän sydämmest halaisi synnist pädstä, Ja
anderi andamust toivoi; Ei huollut niin paljo hän
ruumin säästää, Eik suuttun tain mailman mai-
woi. Mutt Jesus, jold' sairat caick' awun saa-
wat, Hän paransi sielun ja ruumin haawat; Ah!
cahos euing laupias hän ombi.

3. Hän holhoo niit' cuin hänen tyköns käywät
Ja syndejäns caturwat caicki; Hän tekee ett' armon
he käsittäwät Myös elämät pitämän raiti. Näin
Jesus heild synnit caick' poses eanda, Ja Hengens-
sä Pohjan heill' siaan anda, Euin hallisee heitä
täis elos.

4. Ah casele Jesu myös minun puoleen, Sä
soudisti ennengin autit, Euin tulit ja sielustans vi-
dit huolen, Nijt taiman tiell' käymähän saatit; Mä
kerjän suld' armoo, sijs awuy viennä, Euin lau-
piat caswos mun puoleen käännä, Ja euuldele mi-
nua armost.

5. Ann' anderi syndin, jote' suuret orvat, Jost olen
täällä tehnyt sin ufiast, Ja paronna sieluni haamat
cowat, Mä rucoilen JEsu täst asiast, Etts Jäs
canß sowittu minua täällä, Mun welcan pois pyhi
Sun kirjastas wiel, Ja armostas tee mun wan-
hurskar.

6. Ah! puhdist mun sieluni werelläs nyt, Jost
Sinua rucoilen nöyräst; Anna' anderi armostas syn-
dini lyyt, Jost olen kyll joutunut köyhär. Wiel
uscoo, toiwoo ja rackautta, Mä pyydän suld' JEsu,
ja sydänd' uutta, Etts armostas annat mull niistä.

7. Moös wahwist mun uscon O! JEsu jalo, Ett
ansios pääll turwaisin aina; Ja sytötä sydämmeen
henges walo, Sun armos ja woimas mull laina,
Ett riippuisin Autuudes kirjuni täällä, Jongas mi-
null ansaitit ristini päällä, Eose' Sieluni lunasit
causit.

8. Wiel kärsimään JEsus mun wahwistacon, Eose
huusaus laarohon tulen; Ja usconi wahwari perusta-
con, Ett lapsi häld' ostettu olen; Ett olisin uscosa
kärsiwäinen, Ja JEsusen amua pääll luottawainen,
Sill se paras newo mull ombi.

9. Au' JEsu ett racastan lähimmäistän, Häll hy-
wä, kuin igellen, soisin; Ja sowinnoll cohtaisin wi-
hamiestän, Ett anderi anda häll woisin Mutt mitä
täällä tehdän meild picaisudes, niist älä meit rangais
wanhurscaudes, Waan armostas nekin ann' ander.

10. Not iloiteat canßani rackat caieki, Jote' unde-
sta syndynet olet, Jo JEsus nyt minungin siihen lait-
ti, Hän herättä ihmissä euollet; Jong edest händ sy-
dimest mahdan kirjttä, Ett lambaitans caisee, heist
murhett pitää, Ja pelastaa syngiäst corwest.

11. Siis Jumalat palwella mahdamme täällä,
Händ' sydämmest kirjttä myös sangen; Ja uscosa
cahella

kahella Jesuren pääll, Ett heicot tääll uhan
langem: Hän meillen on mieluinen woimaa tuoman,
Eill' siä cuin hywä on aicoin saamaan Juur can-
giat ja hitaat kyll ollan.

12. Me aomulia unesta heräwäiset; Eoht rucoilla
mahdamme muistaa, Ett olisin päiväin taas seisowai-
set, Ja wihollist woisim pois suistaa; Eill mailmia
wihaa, ja perkel cofee, Cose' meidän tääll horjumar
heicoy näke, Sentähden ol' apuna Jesu.

13. Cose ehto wiel joutuu ja päivä laskee, Niin
Jumalat mahdam uyds kittä, Ett' caitis cuin sie-
lun ja ruumist cofee, Hän isällist suru meist pitää. Ja
aamull ett olemme rauhas maannet, Ja päivängin
uuden häld' nähdä saanet, Joll wircam työt toimit-
ta taidam.

14. Mut siuna o Jesu mun kätteni työ, Ja caic
onnettomus poisesta; It waarat ja wahingot tacai-
sin työ, Ann woiman sun armestas kestää, Mut ol-
con täs cuitengin tahtos siun, Eä tarpet kyll pa-
rahin arwoat minun; Sentähden sun halduus caic'
annan.

15. Mut sieluni tarpet mull anna Jumal, Sit'
enin suld' pydän ja anon; Ja rawike händä sill pu-
häll janall: Jost Jesus meit neumoo ja sanoo: Enst
ekikat Jumalan waldacundaa, Teill maallista rikka-
ut Jumal anda, Ja ruuminne tarpeita kyllä.

16. O Jumala siuna myös Esiwaldaa, Ja Cu-
ningast suurta ja racast; Pois poistamaan wääryst-
tä Isän maalda, Ett pelwotas elänin wahwast. Häll
pitkää myös ikää ja onnee laina, Ett lewos ja rauhasa
eläm' aina, ja Jumalisuus meitä wahwist.

17. Mut Jumalisuus on mus heico waja, Sitä
minun tondon mull soimaa, Ja sielulda lewongin po-
jes ajaa, Niin ettei ol' uscolla woimaa: Mut sieluni,
luo

tuota sun Jesures pääll, Hän edestäs käynyt on
Golgathan mäel, Eose' pinnan ja cuoleman kärsei.

18. Kun sydäminen cowutt' mä walitan wiel, Ab
etten waan penhär langeis, Tuin minuu voiserytäis
autuuden tiel! Ain' Jesu muu sun Pyhä Henges:
Tuin otajs pois sydäminen kivest cowast, Ja annais-
muu sydämen huden lihast, Niincuins ihe luwan-
nut olet.

19. Mir olet mun sielun wiel murhellinen, Ja saa-
tat tääll igelles tuscaa; Sill' Jesus on syndisil armol-
linen, Tuin catuu caic' syndins ja usoo Ett' Jesureld'
weri wuoi' Ryndimaasa, Ja edestäm Kristin pääll
Golgathasa, Cas, sieluni, lunastust suurta.

20. Wiel Jesus nyt rucoilee Isää taiwaas, Ja
sydämeist racas on totta; Tuin ristin pääll ollesans
waikias waiwas Nijn wieläkin waari meist otta; Hän
anderi andamust meille anoo, Ja sielu autuutta
aina janoo, Cas' rackautt' määrätöind' suurta!

21. Ah! älläm siis ajatello täs nijn, Ett' Isälä
lä coma on sydän Meit lapsians cohtan, cuin rippua
Eiinn' Ain' Poicansa ansios pyödäm. Jesus Ewange-
liumis neuwoo meitä: Myös Isäkin racastaa ihe teitä,
Ja Poicans teill awuren annoi.

22. Sijs eläkäm Christuren uscosa tääll, Tuin
meist' palw waiwaa on nähnyt, Ja meit' perilliseri
taiwahan wiel On pinnall ja cuolemall tehnyt; Ja
wäittäkäm syndi cuin wetää meitä Sen ijäisen cuole-
man cauhioi teitä, Joit' uscotoin sielu tääll käypi.

23. Näin hurseasti eläkäm armon ajaas, Ett' cun-
nias cuoleman hetkell, Engell' meidän sielum weis iloon
taiwgas, Pois mailman paholda retkeld; Ain' mui-
stain ett' taiwaisa palcka on suur, Mut' ijäises itcus
ain rangastus juur, Cuing' elämä ollut on täällä.

24. O Christitt'! sen päälle sijs ajatus käänn', Ett'
tä

tämän nyt elämän rahdus, Täällä toinen taieff toinen niiff
käsitetään: Ja tiedä sijt ett' se on turhus, Jos ruumistas
holhot cuin cuolewa on, Mut' sielust et huoli cuin
cuolematoin. O tyhmyttä sokeutt' suurta.

25. Viel' rackasti Christityt neuwon teitä, Cuin
enollehen uscon päällä luotat', Ett' rucoilett' JEsust'
cuin autta meitä, Ja Vyhällä Hengelläs tuotta Meill'
uscon, joll' elo on JEsusesa, Ja lahjat muut suuret
sill' totudesa, Cuin walmis on ottamaan wostan.

26. Täs usco ja toiwu ja rackaus wiell' On Tais
wasta suurimmat lahjat, Ja kärsimys JEsusen ostel-
den tiell'; Cuin uudesta syndynet saawat. Siis älä
kämme cakoco muiden päälle, Sill' meill' esimerkki
on JEsus täällä, Cuing elämät käyttämän pitä.

27. Mut' JEsu! ett' uscosa loppuan asti Näin kiin-
ni juur ripuisin wahwast; Ja tuskisa seisomaan kärsi-
swässi Meit wahwista JEsu ain taitwast. Eose' Sa-
nas nyt saarnatan ymbär' maata, Waicf' moni on
pahempi pacanata, Meit syndisi armahd O Jumal.

28. Sun Hengelläs walais myös opettajan, Ett'
wircansa wirtäst tekisit; Ja lambaitans hartasti cal-
kisit ain, Heit' hedelmälliseri näkisit, Ja, ettäs niiff
elbos ain' lähetäisit, Cuin sieluja autuuteen kääty-
saisit, Ja taitwan tiell' käymän heit neuwois.

29. Ah tule nyt tyköni Jsa, Poica, Ja asu ain'
sydämeffäni! Ah tule nyt tule sä Hengi woipa, Ja
suytä halamiseni Min' sinua suuresti rackastamaan,
Ja uscon cautt' sinulda caieffi saamaan, Ja rucous
minusa lehoit.

30. O autuast sieluu ja ihmisen last, Josas, Col-
minaisuus, ih' asut! O autuast ihmist täs syndises
maas, Cuin Taitwasta Hengen on saanut, Joca
hänen hengens cans' todistapi, Ett' autuan ilon hän
armost saapi, Ja JEsusel' cryunungin caunin.

31. Eose' aicas O! Jesu! on tänne tulla, Sun
omias ottaman täällä, Mut' silloin eti' mahdaihin wals-
mis olla, Ja cuulla sit' suloista äändä, Joll' oikia
puoll' seisowat wirwotetan, Nyt tuleat te sisälle wals-
dacundaan, Cuin walmistett' teille on ennen.

42. O sitä suurt iloo cuin siellä cuuluu, Eose' paa-
semme näkemään näitä; Sitt' ijaista suloista riemu-
humu, Ja Carikan omia häitä. Siel' woitori wels-
sa juur iloisanfa, Mun sieluni yskäns Jesusen cans-
sa, Ja kytost' häll' iäti laulaa.

33. Mä Carikan häihijn jo eugut' olen, Kyll' ato-
ca sitt' pian jo joutu: Mä riemusta rauken eose' sin-
ne tulen, En taida mä olla siell' outo: Eose' Je-
sus mun suloinen yskämiehen Mun kädestä talutta si-
säll' wijmein, Ja cruunulla cruunaa mun pääni.

34. O armo työt hywää cuins Jesu mull' teit, En
sinua kitta' niin taida: Wast' minä tä'n äskön nyt
suurexi näin, Ja tarpellisxi mull' aiwan; Ett's wels-
cant werelläs maran olet, Jong eautta mä wäidän
caic' pirun nuolet, Eose' uscosa ripun fas kijnnt.

35. Mä kiltän sijs mielestä nöysimmästä, Ett's o-
let tain autuun mull' ansain'; Ja plistan' sinua sydas-
mestä: Ann' Jesu sun Henges mun canhan, Cuin
rucoilis' kitta'isi minus sinu, Ett's lahjoillas' sinan-
nut olet minu. Viel' tulewaist' anon myös armo.

36. Jo lopetan welsun sill' langeis' äänen, Ja caic'
taa tiet' cullkemaan lähden; Ah rucoilcat' Jesust' caic'
jälken' jäänet, Ett' tundisit' syndinne nähden. Mut'
Jesu mu armosas' pyhymähän, Ja muita sun
Hengelläs' sihen myös käänn', Sun
cunniapes' iäti! Amen.

